

עשור, בגין דקא מנהרין לה עשר זמגין, הא מאה. ותו, האי מליה דקאמרת, ודאי לשבעין סליקא בהאי יומא, (ובדרגא רשביעין איהו, ובדרגא דמאה איהו, לדרגא דמאה לאשלמא ולאנחרא) ובhai דרגא דשביעין, דהא ביומא דא גטיל לבל עמא דיישראל למידן, ובלהו קיימין בנשmeta יתר מגופא, דהא ביומא דא ענייא דנפשא איהו, ולא מגופא, במה דעת אמר לעניתם את נפשותיכם כי כל הנפש אשר לא תעוזה. והאי יומא גטיל לבל נפשאן ויהו בראשותיה, וכי לא קיימא ברזא (נ"א ברשותא) דשביעין, לית ליה רשי בנפשאן, (ס"א לקיימא תפנו) דקיומא דנפשאן ברזא (דף קפ"ג ע"א) דשביעין, במה דעת אמר (תהלים צ) ימי שנותינו ביהם שבעים שנה וגו'.

לשון הקודש

הלבנה נקראת חך השבייע, ומפני כן נקרא חך השבייע עשור, מפני שבשמאים לה עשר פעמים – הרי מאה. ועוד, דבר זה שאמרת, ודאי לשבעים עולה ביום זה (ובדרגה של שבעים היא, ובמדרבה של מאה היא, לדרגה של מאה למשלים ולהאר). ובדרגה זו של שבעים, שהריבי ביום זה נוטל לבל עם ישראל לדון, וכולם עומדים בנשמה יותר מהגוף,

שנהר בימי שבעים וזה עני של הנפש היה, ולא של הגוף, כמו שנאמר לעניתם את נפשותיכם. כי כל הנפש אשר לא תעוזה. ויום זה לוקם לבל הנפשות ונמצאות בראשותו. ואם לא עומרת בסוד (ברשותה) של שבעים, אין לה רשות בנפשות (לעמדו שם), שעמידת הנפשות בסוד של שבעים, כמו שנאמר (תהלים צ) ימי שנותינו ביהם שבעים שנה וגו'.

וְאֵי תִּמֶּא נַפְשָׁאָן דָּרְבֵּי דָּלָא אֲשֶׁלִימֹו לְשָׁבָעִין
שְׁנִין לֹא שְׁלָטָא בָּהוּ. וְדֹאי שְׁלָטָא בָּהוּ
אֲבָל לֹא בְשֶׁלִימֹו, כְּמֵאָן דָזְבֵּי יוֹמָן סְגִיאָין
לְפֻקְודֵי אָוּרִיתָא, וְעַם כָּל דָא בְּכָלְהוּ שָׁבָעִין שְׁנִין
אַזְלָא. וּעַל דָא תְּגִינָן אַחֲר הַפְּרָבָה וְאַחֲר
הַמְּמֻעִיט. מָאוֹן אַחֲר. בִּיהִדָּא דְשָׁבָעִין שְׁנִין, מָאוֹן
דְאָסְגֵי, וּמָאוֹן דְאַמְעִיט.

וּעַל דָא, בִּזְמָא דְכִפּוּרִי אָעֶבֶר בְּכָלְהוּ שָׁבָעִין,
וְאַשְׁתְּלִים הָאֵי דְרָגָא בְּכָלְהוּ, וְכָל גְּשִׁמְתִין
סְלִקְיָן קְמִיה, וְדֹאי לְהֹזֵן בְּדִינָא, וּקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ
הָוּא חַיִים עַלְיוֹן דִּישְׂרָאֵל בִּזְמָא דָא, מָאוֹן דָלָא
אָעֶבֶר טִינָא מְרוֹזָחָה לְבִפְרָא עַלְיָה, (בִּזְמָא דָא) פָּר
סְלִיק צְלוֹתִיה בָהָאֵי יוֹמָא, טְבֻע בָהָוָא אַתְר
דְאָקְרֵי רֶפֶשׁ וְטִיטָה, וְאֵיהּוּ מְצֻזּוֹת יָם וְלֹא סְלִיק
לְאַתְעַטְרָא בְּרִישָׁא דְמַלְכָא.

לשון הקודש

וְאֵם הָאָמֵר, נַפְשׁוֹת הַילְדִים שְׁלָא
הַשְׁלִימֹו לְשָׁבָעִים שָׁנָה לֹא שׁוֹלְטָת בָּהֶם
- וְדֹאי שׁוֹלְטָת בָּהֶם, אֲבָל לֹא
בְשִׁלְמוֹת, כַּמֵּי שׁוֹכֵחַ לִימִים כְּרָבָה
לְמִצּוֹות הַתוֹרָה, וְעַם כָּל וְה, בְּכָל
שָׁבָעִים שָׁנָה הִיא הַוּלְכָת. וּעַל וְה לְמַדְנָה,
אַחֲר הַפְּרָבָה וְאַחֲר הַמְּמֻעִיט. מָה זֶה
אַחֲר? בִּיהִדָּא שֶׁל שָׁבָעִים שָׁנָה, מָי

בַּיּוֹמָא דָא לֹא אַצְטְרִיךְ בֵר נֶש לְפִרְשָׁא חַטָּאוֹי
קְמִי אַחֲרָא, בְגַיְן דְבָמָה אַיְנוֹ דְגַטְלִי
הַהִיא מֶלֶת, וִסְלָקִי לְה לְעִילָא, וְאֵית סְהִדְרִין בְּהַהִיא
מֶלֶת. וּמָה (מיכה ז) מִשְׁכְּבָת חַיְקָד שְׁמָר פָתָחִי פִיד,
בֶל שְׁבַן אַיְנוֹ דְאַזְלִי וְעַיְנִי לְקַטְרָגָא לוֹן, וְסְהִדְרִי
עַלְיהָ. וֶכְל שְׁבַן דְחַצְיפָו אִיהוּ לְקְמִי כְלָא, וְחַלּוֹל
שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְעַל דָא בְתִיב, (קהלת ח)
אֶל תָּתֵן אַת פִיד לְחַטְיא אַת בְשָׂרָה. (מכאן והלאה רוא
בגונן אחרא).

פָתָח וְאָמֵר, (שמות יב) הַחְדֵשׁ הַזָּה לְכֶם רָאשׁ חַדְשִׁים
וְגַו', וּבִי בְלָהּוּ זְמִינָה וְחַדְשָׁין לֹאָו אַיְנוֹ
דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אֶלָא חַדְשִׁיכֶם לֹא בְתִיב) אֶלָא הַחְדֵשׁ
הַזָּה לְכֶם, דִילִי אִיהוּ, אֶבְל אָנָא מִסְרִית לֵיה לְבָזָן,
דְלַבָּזָן אִיהוּ בְאַתְגָּלִיא, אֶבְל שְׁבִיעָה דִילִי אִיהוּ

לשון הקוריש

שְׁעוֹזָות הוּא לְפִנֵי הַפְל וְחַלּוֹל שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא. וְעַל וְהַבָּתוּב, (קהלת ח)
אֶל תָתֵן אַת פִיד לְחַטְיא אַת בְשָׂרָה.
(מכאן והלאה סוד באופן אחר)

פָתָח וְאָמֵר, (שמות יט) הַחְדֵשׁ הַזָּה לְכֶם
רָאשׁ חַדְשִׁים וְגַו'. וּבִי כֵל הַזְמִינִים
וְחַדְשִׁים אַיְנָם שֶׁל הַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא?
(אֶלָא חַדְשִׁיכֶם לֹא בְתִיב) אֶלָא הַחְדֵשׁ הַזָּה כֶם
שְׁלִי הוּא, אֶבְל אָנָי מִסְרִית אַוְתָו לְכֶם.

שְׁנִקְרָא רֶפֶשׂ וְטִיט, וְהוּא מִצְלּוֹת יָם,
וְלֹא עולָה לְהִיוֹת עַטְרָה בַרְאַשׁ הַמֶּלֶךְ.
בַיּוֹם זֶה לֹא צָרִיךְ בֶן אָדָם לְפִרְשָׁ
חַטָּאוֹי בְפִנֵי אַחֲרָי, מִשּׁוּם שְׁבָמָה הַמִּ
שְׁלוֹקְחִים הַדְבּוּר הַהוּא וּמְעֻלִים אֶתְזָוָה
לְמַעַלָּה, וַיֵּשׁ עֲרִים בַדְבּוּר הַהוּא. וּמָה
(מיכה ז) מִשְׁכְּבָת חַיְקָד שְׁמָר פָתָחִי פִיד –
בֶל שְׁבַן אָלוּ שְׁחוֹלְכִים וּמְסִתְבְּלִים
לְקַטְרָג עַלְיהָם וּמְעִידִים עַלְיהָם, וֶכְל שְׁבַן

יעל דא איהו בפסה, ולא באתגליה. ירחא דלבון, איהו בסדורא, בסדר דאתון אביב, דאיהו אב"ג. י"ב איהו רוזא דג'. (ס"א ואיהו אב"ג בסדרא דאתון) אבל ירחא שביעאה דילוי איהו מפסוףא דאתון. (ס"א תשרי) מאי טעמא. אתון מהתטא לעילא, וננא מעילא לחתטא. האי דילוי. בירישא דירחא, אנא איהו באתבסיא. בעשרה דירחא, אנא איהו, בגין דאנא בחמש קדמאי, ובחמש אחרני, ובחמש תליתאי. בקדמיתא דירחא אנא איהו, בגין חמישא יומין. בעשרה דירחא אנא איהו, בגין חמיש יומין אחרני. בחמשה עשר דירחא אנא איהו, בגין חמיש תליתאי.

מֵאַי טָעֵמָא כְּוִילִי הָאֵי. בְּגִין דְּכֶל יְרֵחָא דָא מַעֲלֵמָא עַלְּאָה אַיְהוּ, וַעֲלֵמָא עַלְּאָה בְּרוֹא

לשון הקידש

שלכם הוא בנגלה, אבל שבעי שלוי הוא, ועל זה הוא בכסה ולא בגלי. חדש שלכם הוא מסקר בסדר אותיות אביב, שהוא א' ב' ג'. י"ב הוא סוד אות ג' (זהו א' ב' ג' בסדר האותיות). אבל החדש השבעי, שלו הוא מסוף האותיות (תשרי). מה הטעם? אתם מפתה למעלה, ואני ממעלה למטה. זה שלוי. בראש החדש אני הוא בכפי,

דָּחַמֵּשׁ אִיהוֹ, בְּכָל זֶמֶן וּזֶמֶנָּא, וּבְגִינִי כֵּד יַרְחָא
 דָּא אִיהוֹ בְּכֶסֶה, וְלֹא בְּאַתְגָּלִיא, בְּגִינִי דָּעַלְמָא
 עַלְאָה בְּכֶסֶה אִיהוֹ, וְכָל מְלוֹוי בְּאַתְבָּסִיא. וַיַּרְחָא
 דָּא דְּקוּדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אִיהוֹ בְּלַחֲזָדָיו. בַּיּוֹן דְּמְטָא
 יוֹמָא דְּחַמִּיסָּר, בַּיּוֹן גְּלִיאָה. בְּלֹא אִיהוֹ מְטָא
 בְּחַדְתּוֹתָא דְּסִירָא, וְסִירָא אַשְׁתְּלִימָת, וְאַתְנָהִירָת
 מַאיָּמָא עַלְאָה, וּקְיִמָּא לְאַנְהָרָא לְתַתְאַיִן מְנוּ
 נְהָרָא דְּלַעַילָּא, וּעַל דָּא אַקְרֵי רָאשָׁוֹן, בְּמָה דָּא
 אָמֵר (וַיָּקֹרֶא נ"ג) וְלִקְחָתָם לְכָם בַּיּוֹם הָרָאשָׁוֹן. עַד
 הַשְׂתָּא קִיְמִי בְּלָהוּ יוֹמִין בְּרֹזָא עַלְאָה, מִבָּאוֹן נְחַתִּין
 לְרֹזָא תַתָּא.

תָּא חִזֵּי, מַיּוֹמָא עַלְאָה הָוּ אַלְיַין יוֹמִין קְדֻמָּאֵין,
 רֹזָא דָעַלְמָא עַלְאָה, מַאן דָּאֵין דִּינָא דָעַלְמָא,
 דָּהָא דִּינָא לֹא אַשְׁתַּבָּח בְּהָאִי עַלְמָא, אֶלָּא מַדִּינָא
 תַתָּא, (ס"א רֹזָא) דָּהָא (ישועה נ"ד) אֱלֹהֵי בָּל הָאָרֶץ יַקְרָא.

לשון הקודש

חַמֵּשׁ הוּא, בְּכָל זֶמֶן וּזֶמֶנָּא, וּמִשּׁוּם כְּדָבָר
 חַדְשָׁ זֶה הוּא בְּכֶסֶי וְלֹא בְּגָלִוי, מִשּׁוּם
 שְׁעוֹלָם הַעַלְיוֹן בְּכֶסֶי הוּא, וְכָל דְּבָרָיו
 בְּחַסְטָר. וְחַדְשָׁ זֶה הוּא שֶׁל תְּקִדּוּשָׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְבָדוֹ. בַּיּוֹן שְׁמַגְנִיעַ יּוֹם הַטְּבָעוֹ לְחַדְשָׁ,
 אוֹ מְתַנְלָה. הַכְלָל הוּא מְגַע בְּהַתְחָדָשות
 הַלְּבָנָה, וְגַשְׁלָמָת הַלְּבָנָה וּמַאיָּרָה מִאַפָּא
 הַעַלְיוֹנָה, וּעוֹמְדָת לְהָאֵיר לְתַחְתּוֹנִים

דָּאִ תִּמְאָ דִינָא דַעֲלָמָא דָאֵין לְעַיְלָא, אֵי חֶבֶי לֹא
אַתְקָרֵי עַלְמָא דְחִירֹו, עַלְמָא דְנַהֲרֹו דְכָל עַלְמָיו.
עַלְמָא דְכָל חַיָּין, עַלְמָא דְכָל חִירֹו. וְאֵי תִּמְאָ
מַדִּינָא דִצְחָק. אֵי אַיְהוּ אַתְעַר דִינָא לְגַבֵּי הָאֵ
עַלְמָא, לֹא יְכַלֵּין כָּל עַלְמָא לְמַסְבֵּל, דְהַהְוָא אַשָּׁא
תְקִיפָא עַלְאָה, לֹא אִית מַאוּן דְסֻבֵּל לִיה, אַלֵּא
אַשָּׁא דְלִתְתָּא, דַאַיְהוּ אַשָּׁא דְסֻבֵּל אַשָּׁא.

אַלֵּא, בָּמָה דַעֲלָמָא דָא עַלְמָא תִתְאַה דְכָלְהוּ
עַלְמָיו. חֶבֶי נָמֵי כָל דִינָיו מַעֲלָמָא תִתְאַה,
הָאֱלֹהִים שׁוֹפְטִים. וְדָא אַקְרֵי דִינָא עַלְאָה עַל הָאֵ
עַלְמָא, וּבְגַיְן דַאַיְהוּ דְרַגָּא שְׁבִיעָה, לֹא גַזְוָר גַזְוָה
עַל בֶּר נֶשׁ, אַלֵּא מַעֲשָׂרִין שְׁנַיִן וְלְעַיְלָא.

אַשְׁפָח הָאֵ סָבָא בָּרְבִּי שְׁמַעַן, וְחַמָּא לִיה דְזַלְגָּיִן
עִינָיו דְמַעַן. אָמָר רָבִי שְׁמַעַן, אֵי הִיא

לשון הקידוש

בָּוּה הָעוֹלָם אַלֵּא מַדִּין הַתְּחִתָּוֹן? (טח)
שְׁוֹה – (ישועה מ) אֱלֹהִי כָל הָאָרֶץ יָקְרָא.
שָׁם הָאָמָר דֵין הָעוֹלָם ذָן לְמַעַלְהָה, אֲםָ
בָן לֹא הִיא נָקְרָא עוֹלָם הַחֲרוֹת, עוֹלָם
שָׁהָוָא אוֹר שָׁל כָל הָעוֹלָמוֹת, עוֹלָם שָׁל
כָל הַחֲרוֹת, עוֹלָם שָׁל כָל הָעוֹלָמוֹת. וְאַם
הָאָמָר מַדִּין שָׁל יִצְחָק – אֲםָה הוּא מַעֲורָר
דֵין לְגַבֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יְכֹלִים כָל
הָעוֹלָם לְסַבֵּל, שָׁהָאש הָעַלְיוֹן הַתְּקוֹף

שְׁבִיעָה, אַמְאי (דף קפ"ז ע"ב) **מֵעֶשֶׂרִין שְׁנִין וְלֹעִילָא.**
אָמֵר לֵיה, זֶבֶחַ מְאֻן דְמַלִּיל עַל אַיְדֵינוּ דְשָׁמְעֵנוּ.
תֵּא חֲזִי, בַּי דִינָא דְלַתְתָּא בְּאֶרְעָא, לֹא גַזְרֵין דִינָא
עַל בָּר נֶשׁ, עד תְּלִיסְרָה שְׁנִין. מַאי טָעֵמָא.
בְּגַיּוֹן דְשָׁבְקַיּוֹן שְׁבַע שְׁנִין לְשְׁבִיעָה, אֱלֹהֵי כָל
הָאָרֶץ יָקָרָא. וְלִית רְשָׁוֹ לְבָר נֶשׁ בְּאַיְנוֹן שְׁבַע.
וְאַיְנוֹן שְׁבַע, לֹא שְׁרָאוּ אַלְאָ עַל תְּלִיסְרָה דְלַתְתָּא,
(בְּאֶרְעָא) דְאַיְנוֹן כּוֹרְסִיאָ לְגַבְיהָ, וּבְגַיּוֹן פֶה, כָל גַזְרֵין,
וּכְלָה דִינָין דְלַתְתָּא, **מְאַיְנוֹן שְׁבַע שְׁנִין דְלַתְתָּא,**
כְּלֹלָה דְעֶשֶׂרִין שְׁנִין אִיהוּ.

וְדִינָא דְעַלְמָא בְּרָאֵשׁ הַשְׁנָה, **עַל יְדָא דְהָאֵ**
דָרְגָא אִיהוּ, **דָאִיהוּ מִמְשׁ קִיּוֹם בְּדִינָא**
עַל בְּנוֹי בְּהָאֵ עַלְמָא, **בְּגַיּוֹן לְאַתְדְבָאָה לְגַבְיִ עַלְמָא**
עַלְאָה, **בְּגַיּוֹן דְלִית לֵיה סִוְעָ לְסִלְקָא וְלְאַתְדְבָאָה**
אַלְאָ מַגּוֹ תְתָאֵי.

לשון הקודש

אותו שׁוֹלְגָוֹת עַיְנוֹ דְמָעוֹת. אמר רבי שׁמְעֹן, אם היא שביעית, מדוע עשרים שנה ומעלה? אמר לו, אשרי מי שׁמְדָבֵר על אָנוֹנים שׁוֹמְעוֹת. בא וראה, בית דין שלמטה בארץ לא נזירים דין על בן אדם עד שלוש עשרה שנה. מה הטעם? מושם שעזובים שבע שנים. שביעית, אלה כל הארץ יקרא. וזה המדרגה, שהוא מפש עומד בדין על

ובְּכָךְ יִשְׂרָאֵל אַיִן בְּחַמִּסֶּר יוֹמִין, בְּדַיִן נְטִילַת
לְבָנוֹי, לְפִרְשָׁא גְּדָפּוֹי עַלְיָהוֹ, וְלִמְחָדִי
עַמְהֹן. וְעַל דָּא בְּתִיב וְלִקְחָתָם לְכָם בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן,
פְּרִי, דָּא אַיְהוּ אַיְלָנָא דְּאַקְרִי עַזְּ פְּרִי, וְאַשְׁתַּבָּח
בֵּיהֶ פְּרִי. עַזְּ הַדָּר: בִּמְהַ דְּאַתָּ אָמֵר (תהלים צו) הַזָּד
וְהַדָּר לְפָנָיו. מַאי טֻמָּא אַקְרִי הַדָּר, וְמַאן אַיְהוּ
וְהַדָּר לְפָנָיו. אַמְּאי דָּא צְדִיק.

אַמְּאי אַקְרִי הַדָּר, וְהָא אֲתָר טַמִּירָא אַיְהוּ דְּלִית
לִיהְ גָּלְזִיא, וְצְרִיכָּא לְאַתְּבָסִיא תְּדִיר, וְלִית
הַדָּר אַלְאָ מַאן דְּאַתְּגָלִיזִיא וְאַתְּהִזִּיא. אַלְאָ, אַף עַל
גַּב דְּאַיְהוּ דְּרָגָא טַמִּירָא, הַדּוֹרָא אַיְהוּ דְּכָל גּוֹפָא,
וְלֹא אַשְׁתַּבָּח הַדּוֹרָא לְגּוֹפָא, אַלְאָ בֵּיהֶ. מַאי
טֻמָּא. מַאן דְּלִית עַמְּיהָ הָאִי דְּרָגָא, לִית בֵּיהֶ
הַדּוֹרָא, לְמִיעֵל בְּבִינִי נְשָׁא. קָלָא לְאוֹ עַמְּיהָ

לשון הקידוש

בְּנָיו בְּעוֹלָם הַיְהָ בְּרוּ לְהַטְהָרָה לְגַבֵּי
הַעוֹלָם הַעַלְיוֹן, מִשּׁוּם שָׁאַיִן לוֹ סִיעַע
לְעַלּוֹת וְלְהַטָּהָר אֶלָּא מִתּוֹךְ הַתְּחִתּוֹנִים.
וּבְאַשְׁר יִשְׂרָאֵל הָם בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם,
אוֹ נוֹטֵל לְבָנוֹי לְפִרְשָׁה גַּנְפִּיו עַלְיָהָם
וְלִשְׁמַח עַמְּהָם. וְעַל וְהַבְּתוּב וְלִקְחָתָם
לְכָם בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן. פְּרִי וְהַוָּא אַיְלָן
שְׁנִקְרָא עַזְּ פְּרִי, וְנִמְצָא בּוֹ פְּרִי. עַזְּ הַדָּר
– בָּמוֹ שָׁנָא מֵרָ (תהלים צו) הַזָּד וְהַדָּר לְפָנָיו.

בְּדִבְרֵרָא, (ס"א ברכורא) וְהַדּוֹרָא (ס"א ורבירא) **דְּקָלָא אֲתַפְסָק** מנייה. דיקנא, וְהַדּוֹרָא **דְּדִיקָנָא לֹא עַמִּיה**, וְאֶפְעַל גַּב **דְּאַתְּכִסְיָא** הַהוּא דִּרְגָּא, **כֶּל הַדּוֹרָא דְּגֻפָּא** בֵּיה **תְּלִיאָ**. **וְאַתְּכִסְיָי** וְ**אַתְּגָלְילִיא**. וּבְגַין כֵּד **עַז** הַדָּר אֵינוֹ **עַז** **דָּכְלָה** **הַדּוֹרָא** **דְּגֻפָּא** **בֵּיה** **תְּלִיאָ**, **וְדָא אֵינוֹ** (בראשית ^{א)} **עַז** **עוֹשָׂה** **פָּרִי**.

כְּפָתְתִּים, הַכָּא **אַתְּבְּלִילָת** **אַתְּתָא** **בְּבָעָלָה** **בְּלָא** **פְּרוֹדָא**, **כְּפָותְתִּים** **פְּחָדָא**. **וְעַנְפָּע** **עַז** **עַבּוֹת**, **תְּלִתָּא**. **וְעַלְיוֹן** **דִּילִיה**, **דָּא** **בְּסְטָרָא** **דָּא**, **וְדָא** **בְּסְטָרָא** **דָּא**, **וְחַד** **דְּשָׁלִיט** **עַלְיוֹנוֹ**. **וּעֲרָבִי** **נְחָל**, **תְּרִין**. **דִּילִית** **לְהוּ** **רִיחָא** **וּטְעַמָּא**, **בְּשָׁוְקוּז** **בְּבָנִי** **נְשָׁא**. (ובגין ^{בְּךָ} **לוֹלֵב** **נְטִיל** **כְּלָהּ**, **בְּחֹטְא** **דְּשָׂדָרָה** **קִימָא** **דְּגֻפָּא**. **וּמָה** **דְּגַפֵּיק** **לִבְר** **טְפָח**, **הַכִּי** **הָוּא**, **בְּגַין** **לְאַשְׁלָמָא** **וּלְאַפְקָא** **כְּלָא**, **וּלְשָׂמֶשֶׁא** **כְּדָקָא** **חַזִּי**.

לשון הקידוש

וְעַנְפָּע **עַז** **עַבָּת** – **שֶׁלֶשָׁה**. **וְעַלְים** **שְׁלֹו** – **לְבָא** **בְּבָנִי** **אָדָם**. **קוֹלוֹ** **אֵין** **עַמוֹּ** **בְּדָבָרוֹ** (פוך), **וְהַדּוֹר** **עַבָּה** **שֶׁל** **קוֹל** **גְּפָסָק** **מִמְנוֹ**. **וְקָנוֹ** **וְהַדָּר** **וְקָנוֹ** **לֹא** **עַמּוֹ**, **וְאֶפְעַל** **גַּב** **שְׁמַתְּכִיסִּית** **הַרְבָּה** **הַהִיא**, **כֶּל** **הַדּוֹר** **הַגּוֹף** **תָּלוּי** **בּוּ**, **וּמְתַפְּסָה** **וּמְתַגָּלה**. **וּמְפִנִּי** **בֵּן** **עַז** **הַדָּר** **הָוּא**, **עַז** **שֶׁבֶל** **הַדּוֹר** **הַגּוֹף**. **תָּלוּי** **בּוּ**, **וּזְהַי** **הָוּא** **עַז** **עַשָּׂה** **פָּרִי**.

כְּפָתְתִּים – **בָּאָן** **נְכָלָת** **אַשָּׁה** **בְּבָעָלָה** **בְּלִי** **פְּרוֹד**, **כְּפָתְתִּים** **בְּאַחֲרָה**.

(ובגין ב') בָּהַנִּי זִיגִינִי, בָּעֵי בֶּרֶגֶשׂ לְאַתְּחֹזָה קְמִי
קְדֻשָּׁא בָּרִיךְ הוּא. עַלְיוֹן וּטְרֵפִין דָּהַנִּי תְּמִרִים,
אִינְזָן כָּל שָׁאָר חִילִין דָּאַתְּאָחָדוֹן בָּאִינְזָן בָּגִינְזָן
דָּקְוִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אֲקָרֵי בָּהּוֹן. בָּגִינְזָן דָּבָעִינְזָן (ס"א
לְאַתְּחַדְּהָא) לְתַתָּא בָּגִינְזָא דְלַעַילָּא, דְלִיתָ לְךָ מְלָה
בְּעַלְמָא, דְלָא אִיתָ לְהָ דְזָגָמָא לְעַילָּא, בָּגִינְזָא
דְלַעַילָּא הָכִי אִיתָ לְתַתָּא, וּבָעוֹ יִשְׂרָאֵל לְאַתְּאָחָדָא
בָּרָזָא דָא דְמַהִימָנוֹתָא, קְמִי קְדֻשָּׁא בָּרִיךְ הוּא.

בתיב (ויקרא כט) בְּסִפְתָּת תְּשִׁבוֹ שְׁבָעַת יְמִים, דָא הוּא
רָזָא דְמַהִימָנוֹתָא, וְהָאֵי קָרָא עַל עַלְמָא
עַלְאָה אַתְּמָר, וְהָכִי תְּגִינָן, פְּדָ אַתְּבָרִי עַלְמָא,
אתמר האי קרא.

פְּדָ שָׁרָא חִכְמָה לְגַפְקָא, מְאַתָּר דְלָא יִדְיעַ וְלֹא
אַתְּחֹזֵי, בְּדִין גַּפְיָק תְּדִ מְשַׁחְתָּא, וּבְטָשׁ, וְהָהִיא
חִכְמָתָא עַלְאָה, נְצִיזָן וְאַתְּפִשְׁטָן לְכָל סְטְרִין, בָּרָזָא

לשון הקודש

(ומפני ב') בָּמִינִים אַלְוִי צְרִיךְ בָּן אָדָם וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהַתָּחָנוֹ בְּסָוד וְהַשְׁלָל
לְהַקְרָאות לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. עַלְיָם
הָאמֹנָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.
בתיב (ויקרא כט) בְּסִפְתָּת תְּשִׁבוֹ שְׁבָעַת
יְמִים. וְהוּ סָוד הָאַמּוֹנָה, וְסָוד וְהַנְּאָמָר
עַל הָעוֹלָם הָעַלְיוֹן. וְכֵד לִמְדָנוּ, בְּאָשָׁר
נִבְרָא הָעוֹלָם נִאָמֵר פָּסּוֹק וְהַ
בְּאָשָׁר הָתְחִילָה חִכְמָה לְצִאת מִמְּקוֹם
שָׁלָא יְדוֹעַ וְלֹא גְּרָא, אוֹ יְזִיאָת מִדָּה.
בְּדִגְמָא שֶׁל לְמַעַלָּה כֵּה יִשְׁ לְמַטָּה.

דְמִשְׁבֵּנָא עַלְּאָה. וְהַהוּא **מִשְׁבֵּנָא** **עַלְּאָה,** אֲפִיק שִׁית סְטְרִין, וּבְדִין הַהוּא גְּצִיצוֹ **דְמִשְׁחַתָּא** גְּהִיר לְבָלָא, וְאָמֶר בְּסִפְתָּת **תִּשְׁבּוּ שְׁבֻעַת יָמִים.**

מְאָן סִפְתָּת חִסְרׂ וּ. דָא **מִשְׁבֵּנָא** **תִּתְאָה,** דָאִיהוּ **בְּעַשְׁשִׁיתָא,** לְאַחֲזָה לְכָל נְהֹרִין, וּבְדִין אָמֶר, בְּסִפְתָּת **תִּשְׁבּוּ שְׁבֻעַת יָמִים.** **מְאָן** **שְׁבֻעַת יָמִים.** מַעַלְמָא **עַלְּאָה** לְתִתְאָה, דְכָלָהוּ קִיְמָי בְּקִיְמָא, לְאַנְהָרָא לְהָאִי סִפְתָּת. וּמְאָן אִיהִי. דָא (עמוט ט) סִפְתָּת דָוד הַנּוֹפֶלֶת. סִפְתָּת שְׁלוּם. וּבְעֵי עַמָּא קְדִישָׁא לְמִיתָב תִּחוֹת צְלָהָא, בְּרוֹזָא דְמִהִימָנוֹתָא, וּמְאָן דִיתִיב בְּצָלָא דָא, יִתִיב בָּאַיִינָן יוֹמִין עַלְאַיִן.

וּעַל דָא כָלָהוּ בְסִפְתָּת בְּסִפְתָּת וְחַד בְּסִובּוֹת שְׁלִים, חַד שְׁלִים, לְאַחֲזָה דְמָאָן דִיתִיב בְּצָלָא דָא, יִתִיב בָּאַיִינָן יוֹמִין עַלְאַיִן לְעַילָא, דְקִיְמָיִן עַל הָאִי

לשון הקידוש

יָמִים. מַי הֵם שְׁבֻעַת יָמִים? מַעַלְמָם הַעֲלִיוֹן לְתִחְתּוֹן, שְׁבָלָם עַומְדִים וּמַזְמָנִים לְהַאֲיר לוֹזָה הַסְּפָרָה. וּמַי הִיא? זֹו (עמוט ט) סִפְתָּת דָוד הַנּוֹפֶלֶת. סִפְתָּת שְׁלוּם. וְצִירָךְ הַעַם הַקְדוּשָׁה לְשִׁבַת תְּחִת הַצָּלָל שְׁלָה, בְּסִוד הַאֲמוֹנָה. וּמַי שָׁיוֹשֵׁב בְּצַל וּה, יֹשֵׁב בָּאַלְוָה הַעֲלִיוֹנים.

וּעַל וְהַכְּלָם בְּסִפְתָּת בְּסִפְתָּת, וְאַחֲרָה בְּסִפְתָּת שְׁחוֹ� בְּעַשְׁשִׁית, לְהַרְאֹת אֶת כָל הָאָרוֹת. וְאַז אָמֶר בְּסִפְתָּת **תִּשְׁבּוּ שְׁבֻעַת שְׁמִתִּים.**

אַחֲת וּמִכְתָּה, וְהַחֲכָמָה הָהִיא הַעֲלִיוֹנָה מַאיָּרָה וּמַתְּפִשְׁתָה לְכָל הַאֲזָדִים בְּסִוד הַמִּשְׁבָּן הַעֲלִיוֹן. וְהַמִּשְׁבָּן הַעֲלִיוֹן הַהוּא מַזְמִיא שְׁשָׁה צְדִדים, וְאַז הַגִּיצּוֹן הַהוּא שֶׁל הַמִּדָּה מַאיָּר לְכָלָם, וְאָמֶר בְּסִפְתָּת תִּשְׁבּוּ שְׁבֻעַת יָמִים.

מַי הוּא סִפְתָּת חִסְרׂ וּ? זֹה מִשְׁבָּן תִּחְתּוֹן, שְׁחוֹ� בְּעַשְׁשִׁית, לְהַרְאֹת אֶת כָל הָאָרוֹת. וְאַז אָמֶר בְּסִפְתָּת **תִּשְׁבּוּ שְׁבֻעַת**

תַּתָּאָה, לֹא נְהִרְאָ לֵיהֶ, לְחַפְּצָה עַלְיָהֶ, וְלֹא גַּנְגָּן עַלְיָהֶ בְּשֻׁעַתָּא דְאַצְטְּרִיךְ.

וַתִּוְדַּע, בְּלֹהוּ אַקְרִיזָן סְכּוֹת בְּשַׁלְיָמוֹן, וּכְתִיב סְכּוֹת
חַסְרָה, דָא עַלְמָא תַּתָּאָה, דְבָעָא בְּהַגִּי שְׁבָעָה
יוֹמָין (דף קפ"ז ע"א) קְדִישָׁן, לְמַיְזָן לְשָׁאָר מִמְּנָן רְבָרְבָּן
דְעָמָין, בְּעוֹד דָאִיהִי גַּטְלָא חֲדוּה בְּבָעָלה, וְלֹא
יַקְטְּרִגְנוּן חֲדוּתָא, בְּגַיְן דִּיתְעַרְבָּבוֹן (ס"א רִיתְעַדְנוֹן)
בְּהַהְיוֹא מַזְגָּן, קְרָבְגָּנוֹן דְלָהָזָן פְּגִיאָן יַתִּיר מִשְׁאָר
יוֹמָין, בְּגַיְן דִּיתְעַסְּפָכוֹן בְּהָזָן, וְלֹא יַתְעַרְבָּוֹן לְבָתָר
בְּחֲדוּה דִּישְׂרָאֵל. וּמְאָן חֲדוּה דִּישְׂרָאֵל, דָא יוֹמָא
תִּמְינָה דְעַצְּרָת.

**וְתָא חַזִּי, בְּעוֹד דָאִינוֹ שָׁאָר מִמְּנָן חֲדוֹן, וְאַכְלִין
בְּהַהְיוֹא מַזְגָּן דְמַתְקָנִי לוֹן יִשְׂרָאֵל. אִינוֹ
מַתְקָנִי כּוֹרְסִיאָן לְקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא מַתָּא,**

לשון הקידוש

שִׁוְישָׁב בְּצֵל זָה, יוֹשֵׁב בְּאַלְוּ הַיָּמִים
הַעֲלִילוֹנִים לְמַעַלָּה, שְׁעוֹמְדִים עַל זָה
הַתְּחִתּוֹן לְהַאֲיר לֵוִי, לְכִפּוֹת עַלְיוֹן וְלַחֲנוֹן
עַלְיוֹן בְּשֻׁעה שְׁאַרְיךָ.
יעָוד, כָּלָם גְּקָרָאים סְכּוֹת בְּשִׁלְמוֹת,
וּכְתוּב סְכּוֹת חַסְרָה, זֶה הַעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן
שְׁאַרְיךָ בְּאַלְוּ הַשְּׁבָעָה יָמִים קְדוּשִׁים לוֹן
לְשָׁאָר הַמְּמֻנִים הַגְּדוּלִים של הָעָם,
בְּשֻׁעה שְׁהִיא לְוקַחת שְׁמָחָה בְּבָעָלה,

וְלִסְלָקָא לֵיהּ לְעַילָּא, בְּאַינְנוּ זִיגִין, וּבְחֶדְוָה,
וּבְהַלְּזִילָּא, וְלַאֲקָפָא מַרְבָּחָא. בְּדַיִן אִיהִי סְלָקָא,
וְנִטְלָא בְּרַכָּאנוּ וְחֶדוֹה בְּבַעַלָּה.

וְשָׁאָר חִינּוּן רְבָרְבָּו מִמְּנָן דְּעַמִּין, אֲכָלוּ וּמְדַקְּנוּ
וּרְפָסָן וְאַתְּזָנוּ. וְאִיהִי נְקָטָא נְפָשָׁאָן
בְּעַגְגִּין לְעַילָּא, כִּמֵּה דְּאַתְּמָר. בֵּין דְּנְחָתָא, וְאִיהִי
נְקָטָא כָּל בְּרַכָּאנוּ וְכָל קְדוּשָׁין וְכָל עַגְגִּין, וּבְשָׂרָאָל
כָּל הָנִי שְׁבָעָה יוֹמִין הֵוו מְשִׁבְיָן לְהּ בְּאַינְנוּ עַזְבָּדִין
דָּקָא עַבְדִּין וּמְקָרְבִּין בְּחֶדְהָה, בְּדַיִן נְחָתָא לְקָרְבָּא
בְּבָנָהָא, וְלִמְחָדִי לֹזָן יוֹמָא תְּרָ, וְהַהְוָא יוֹמָא אִיהִזְוָא
יוֹמָא תְּמִינָהָא, בְּגַיְן דָּכָל שְׁבָעָה יוֹמִין אַחֲרָנִין
בְּחֶדְהָה. וְעַל דָּא אִיהִזְוָא תְּמִינָהָא, וְתְּמִינָא יוֹמִין
פְּחָדָא. וּבְגַיְן כֵּךְ אַקְרֵי עַצְרָתָה: בְּגַיְישָׁין. בְּגַיְישָׁין
בְּלָהָו בְּהָאֵי יוֹמָא. וּאַקְרֵי שְׁמִינִי, וְלִיתְ שְׁמִינִי אֶלָּא
מָגָו שְׁבָעָה.

לשון הקודש

מְלֻמְּטה, וְלַחֲלּוֹת אָתוֹ לְמַעַלָּה בָּאַלְוָה
הַמִּינִּים, וּבְשְׁמָהָה, וּבְהַלְּלָה, וּלְחַקְיָה
הַמְּבוֹתָה. אוֹ הִיא עֹזֶלה וּלְזַקְנָתָ בְּרָכוֹת
וּשְׁמַחָה בְּבַעַלָּה.

וְשָׁאָר חִיוֹת גְּדוֹלוֹת מִמְּנָהָת הָעָמִים,
אוֹכְלּוֹת וּשׁוֹחְקּוֹת וּרוֹמָסּוֹת וּנוֹזְנוֹת. וְהִיא
נוֹטָלה נְפָשָׁות בְּעַגְגָה לְמַעַלָּה, בָּמוֹ
שָׁאָמְרָנוּ. בֵּין שְׁיוֹרְדָת, וְהִיא לְזַקְנָת בָּלָ

בְּתִיב (איוב א) יְהִי שֵׁם יְהָיָה מַבָּרֶךְ. מַאי מַבָּרֶךְ. (אלא כלא ידעי), אבל רֹאשׁ חֲדָא יְדֻעַ חֶדֶד מִתְּבָרְגָּא, בְּמִדְבָּרָא אֲחַזְיוֹא לֵיה בְּחַלְמָא, וּרְבִי יְצָחָק בְּפִתּוֹרָא שְׁמִיה. מַאי מַבָּרֶךְ. שִׁירוֹתָא קָשָׁה, וּסְופִיה רֶךְ. מ"ב קָשָׁה, וְדִינָא אֵיתָהו וְדָא. (ילבד ר' ב"ה) בְּגַנוֹנָא דָא, יוֹמָא דָרָאשׁ הַשְׁנָה מ"ב, דָהָא בְּאַרְבָּעַיִן וְתָרִין (וּברְזָא דמ"ב) אַתְּזָוָן אַתְּבָרִי עַלְמָא, וַעֲלָל דָא אַתְּבָרִי בְּדִינָא. לְבָתָר רֶךְ, וַעֲלָל דָא תְּגִינָן, כָל שִׁירוֹתָין קָשִׁין, וּסְופָא דָלְחוֹן רְבִין. (ס"א דָא בְמ"ב וּברְזָא דָרְבָּעַיִן וְתָרִין אַתְּזָוָן אַתְּבָרִי עַלְמָא וַעֲלָל דָא אַתְּבָרִי בְּדִינָא לְבָתָר ר' ב"ה בְּגַנוֹנָא דָא) בְּיוֹמָא דָרָאשׁ הַשְׁנָה מ"ב קָשָׁה בְּדִינָא. בְּיוֹמָא דָעֵצֶרֶת רֶךְ בְּחַדּוֹה. תָא חַזִי, מָה בֵין דִינָא עַלְאָה, לְהָאִי דִינָא. דִינָא עַלְאָה שִׁירוֹתָא וּסְופָא קָשָׁה, וְלִיהֵת מָאוֹן דִיקּוּם בֵיה, וּכְלָל מָה דָאָזֵל אַתְּתָקָף, וּבָתָר דְשָׂאָרִי, לֹא

לשון הקודש

זה נקרא עצרת – בנים. מתרבגים בולם ביום זה. ונקרא שmini, ואין שmini אלא מתוך שבעה.

בְּתִוב (איוב א) יְהִי שֵׁם יְהָיָה מַבָּרֶךְ. מהו מַבָּרֶךְ? (אלא הכל ידוע) אבל סוד אחד יְדֻעַ אֶחָד מִתְּבָרְגָּא, בְּמִדְבָּרָא, בְּמִדְבָּרְגָּא, יוֹם של ראש השנה מ"ב קָשָׁה, בְּדִינָן. בַיּוֹם של עצרת רֶךְ, בְּשְׁמָחה.

בָא וּרְאָה מָה בֵין דִין עַלְיוֹן לְדִין וְהִדִּין עַלְיוֹן תְּחִלָתוֹ וּסְופָו קָשָׁה, וְאֵין מַי שִׁיעַם בּוֹ, וּכְלָל מָה שְׁהַולֵךְ מִתְּזִקָּה, ראש השנה מ"ב, שְׁהָרִי בְּאַרְבָּעַיִן וּשְׁתִים

סְלִיק מַגִּיה, עד דָאכִיל יָשַׁצֵּי כֹּלֶא, דָלָא אֲשַׁתָּאָר
בְּלִים. אֲבָל דִינָא אַחֲרָא דְתִתְּתָא, שִׁירוֹתָא קָשָׁה, וּבְלִ
מָה דָאָזִיל אַתְּחַלֵּשׁ, עד דְגַהִיר אַנְפִין, בְּגֻוָּגָא (ס"א
רא דִינָא דְנוֹקָבָא) דְנוֹקָבָא דְחַלֵּשׁ חִילְהָא.

איַמְתִּי אַתְּעָר דִינָא דְלָעִילָא לְמַשְׁרֵי עַל עַלְמָא.
בִּזְמָא דְטוֹפָנָא. וּעַל דָא לָא אֲשַׁתָּאָר
בְּלִים בְּעַלְמָא, בָּר הַהוּא תִבּוֹתָא דְנַח, דְאַיְדי
בְּגֻוָּגָא עַלְאָה, דְסִבְיל לְהַהוּא תִוְקָפָא. וְאֵי לָאו
דְזַפְּמוֹן קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲשַׁתָּבָח בְּרַחְמֵי עַל
עַלְמָא, בְּלִ עַלְמָא אַתְּאָבִיד, דְבַתִּיב, (תְּהִלִּים כט) יי'
לְמִבְּול יָשַׁב, וּעַל דָא לָא שְׂרִיא דִינָא דְלָעִילָא
עַל עַלְמָא, דָלָא יְכִיל עַלְמָא לְמַסְבֵּל לֵיה, אֲפִילוֹ
רְגֻעָא חַדָּא.

לשון הקודש

בְּשָׁאָר בְּלִום בְּעוֹלָם חַווֹּן מְהֻתָּבָה הַחַיָּא
וּלְבָסּוֹף שְׁשֹׁוֹרָה, לָא זוּ מַשָּׁם עַד
שְׁמַבְּלָה וּמִבְּרִית הַכְּלָל שְׁלָא נִשְׁאָר בְּלִום.
אֲבָל דִין אַחֲרָ שְׁלָמְתָה, רַאשִׁית קָשָׁה,
וּכְלִ מה שְׁחוֹלֵךְ – נְחַלֵּשׁ, עַד שְׁמָאֵיר
פָּנִים, בְּדִגְמָתָה (ה דִין שְׁלָמְתָה) הַגְּקָבָה
שְׁנַחַלֵּשׁ בְּחָה.
מִפְּתִּיחָה הַתְּעוּזֵר דִין שְׁלָמְעָלה לְשָׂרוֹת
שְׁלָמְעָלה עַל הָעוֹלָם, שְׁלָא יְכֹל הָעוֹלָם
עַל הָעוֹלָם? בַּיּוֹם הַמְּבּוֹל. וּעַל זה לֹא

אָדָחֶבֶי הַזֹּה רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּכֶי וְתֵהֶדְיִי. זָקְפָוּ עַיִינִין.
וְחַמּוֹי חֲמַשָּׁה מְאַינּוֹן פְּרוֹזִישִׁים, דָהּוֹן אַזְלִילִי.
אָבָתְרִיהִי, לְמַתְבָּעַ לֵיה. קָמוֹ. אָמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן,
מְבָאָן וְלַחְלָאָה מָה שְׁמַךְּ. אָמָר, גַּהְזָרָאִי סְבָא, בְּגִינִין
הַגַּהְזָרָאִי אַחֲרָא אִיתְ גַּבְּנוֹן. אַזְלוֹ רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאַינּוֹן
חַבְרִיאִיא עַמְּנִיה תְּלַת מִילִין, אָמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, לְאַינּוֹן
אַחֲרָגִין, מָה אַרְחָא דָא גַּבְּיִיכְוּ. אָמָרוּ, לְמַתְבָּעַ לֵיה
לְהָאִי סְבָא, דְמִימּוֹי אַגְּנוֹ שְׁתָאָן בְּמִדְבָּרָא. אַתָּא רַבִּי
שְׁמֻעוֹן וְגַשְׁקִיהִ, אָמָר לֵיה, גַּהְזָרָאִי שְׁמַךְּ, וְגַהְזָרָא
אַגְּתָה, וְגַהְזָרָא עַמְּךָ שְׁרִי.

פָתָח רבי שְׁמַעַן וְאָמַר, (דניאל ב) הִזְא גֵּלָא עֲמִיקָתָא
וּמְסֻתָּרָתָא יְדֻעַ מָה בְּחַשׁוֹבָא וּגְהֹרָא עִמָּה
שָׁרָא. הִזְא גֵּלָה עֲמִיקָתָא וּמְסֻתָּרָתָא, קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הִזְא גֵּלִי עֲמִיקָתָא וּמְסֻתָּרָתָא, דָבָל עֲמִיקָין סְתִימָין

לשון הקודש

הזikon הוזה, שטמפניו אנו שותים במדבר.
בא רבי שמעון ונשכו. אמר לו, שמה
נזהרAi, ואור אתה, ואור עמד נמצא.
פתח רבי שמעון ואמר, (תנייא ל) הוא
מנלה עמוקות ונסתרות, יודע מה
בחשך, והאור שורה עמו. הוא גלא
עמיקתא ומסתורתא - הקדוש ברוך
הוא מנגלה עמוקות ונסתרות, שביל
הדברים העמוקים והסתומים העליזים
בתודך בה היה רבי שמעון בוכה ושם.
בשאו עינים וראו חמשה מלאה האנשים
הפרושים שהיו חולכים אחורי לבקש
אותו. עמדו. אמר רבי שמעון, מכאן
והלא מה שתקם? אמר, נזהrai סבא,
משום שיש נזהרAi אחר עצלנו. הלו
רבי שמעון והחברים האלה עמו שלשה
מלין. אמר רבי שמעון לאלו האחרים,
מה דרך זו אצלכם? אמרו, לבקש את